

عنوان مقاله:

آینده دینداری ایرانیان

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 23، شماره 80 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

فاطمه مریدی - دانش آموخته دکتری دین پژوهی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

تاریخ نشان می دهد که ایرانیان مانند بسیاری از دیگر اقوام متمدن و باسابقه جهان همواره دیندار زیسته اند. دینداری ایرانیان در دنیای امروز نیز همچنان نکته ای در خور توجه و زبانزد نزد اندیشمندان دین پژوه است. با این حال، از برخی دلایل و شواهد موجود برمی آید که در آینده ای نه چندان دور وضعیت دینداری در ایران دگرگون شود. دینداری اکنون و قرن ها پیش از این در ایران، دینداری فقه مدارانه بوده است؛ این نوع دینداری که به حسب اوضاع و احوال خاص دوران غیبت و رویکرد غالب فقهی، احتیاط محور و تا حدی مشکل است، تاکنون نتوانسته است رضایت و خرسندی عمومی دینداران را برانگیزاند. لذا به نظر می رسد در آینده ای نزدیک شکل دینداری ایرانیان تغییر کند و از شریعت مداری مبتنی بر فقه و فقه، به معنویت گرایی صوفیانه، که خود نیز سابقه تاریخی بلندی در میان اقوام ایرانی داشته و دارد، گرایش یابد. در این مقاله، با رویکردی الاهیاتی به دین و انسان می نگریم و انواع دینداری را از نظام وجودی این دو اخذ می کنیم. نوع دینداری آینده ایرانیان خود می تواند شاهی بر بی اعتنائی به بخش یا بخش هایی از ابعاد دین و نظام وجودی آدمی باشد.

کلمات کلیدی:

دینداری، ایرانیان، فقه، فقه، اسلام، تصوف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311236>

